

Ще ти кѣлва, ще ти кѣлва
 твои пѣстри очи
 пѣстри испрѣснали . . . »
 Разсѣрди са, разсѣрди са
 юнакъ яралия, *)
 юнакъ джаралия **)
 Развреди си, развреди си
 свои люти болки,
 триста и три рани.
 Присегна си, присегна си,
 та си пушка хвана,
 Пушка гегалия; ***)
 Та замери, та помери
 пиле соколово,
 горѣ на високо
 Удари го, удари го
 у клето-то сѣрце
 подъ лѣво-то крилце.
 Падна пиле, падна пиле
 до юнака долу
 у-въ дѣлбоко доле.
 Пиле пици, пиле пици
 пици та са кѣса;
 а юнакъ му дума:
 «Пици, пиле, пици, пиле,
 двама да пищими
 Лежи, пиле, лежи, пиле,
 двама да лежими
 Умри, пиле, умри, пиле,
 двама да умрѣми . . . » †)

*) Яралия, раненъ.

**) Джаралия, съ гноясали рани.

***) Гегалия вместо Гегалийска, т. е. таквази, каква-то Гегитѣ, Арнаути, правятъ или носятъ; този видъ пушки, дѣлти повече отъ човѣшки растъ и съ желѣзна расова-та дрѣжка, сѣ били въ прѣдпочитание у горци-тѣ юнаци. Въ Щипско и Малешевско ги казуватъ (другояче), а тука гегалия вместо гегалийска са пѣе по наклонность камъ сѣзвучие подирѣ яралия и джералия и като тѣхъ минува за прилагателно.

†) Тая пѣсенъ са вижда да е още отъ начало-то на XV столѣтие, отъ време-то на война-та на Турци-тѣ съ Татари-тѣ, въ коя-то е имало и Бѣлгари помагачи на Турци-тѣ, както имало и Сѣрби. По произхождение, по язикъ и по напѣвъ сочи да е отъ Ловченски-тѣ помаци, кои-то сѣ добри пѣснопойци. Азъ сѣмъ я слушалъ въ дѣтинство отъ вуйна си, селянинъ изъ Вишовъ градъ.